

פרשת נצבים – רביעי

ל (א) וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבִּרְכָּה
וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
וְהִשְׁבַּת אֶל־לִבְּךָ בְּכָל־
הַגּוֹלִים אֲשֶׁר הִדִּיתִךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

א ויהי אֲרִי יִיתּוֹן עָלֶיךָ
כָּל פֶּתַח־מַיָּא הָאֵלִין,
בִּרְכָּן וּלְוִטִין, דִּיהִבִּית,
קִדְמָךְ; וְתַיִב, לְלִבְךָ,
בְּכָל עַמְמַיָּא, דְּאֶגְלִיךָ
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְתַמָּן.

(ב) וְשַׁבָּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעַת בְּקֻלּוֹ כָּכָל אֲשֶׁר־
אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנֶיךָ
בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ:

ב ונתובב לְדַחֲלָתָא
דִּי? אֱלֹהֶיךָ, וְתַקְבִּיל
לְמִימְרֵיהָ, כָּכָל דְּאֶנָּא
מִפְּקִיד לָךְ, יוֹמָא דִּין:
אֶת וּבְנֶךָ, בְּכָל לִבְךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ.

(ג) וְיָשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְיָשָׁב וְקִבְּצֶךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

ג ויִתִּיב יְיָ אֱלֹהֶיךָ יֵת
שְׁבִי גְלוּתֶךָ, וִירְחִים
עָלֶיךָ; וִיתוּב, וִיכְנָשְׁנֶךָ
מִכָּל עַמְמַיָּא, דְּבִדְרֶךְ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ, לְתַמָּן.

ע"י א' וְיָשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ. הָיָה לוֹ לְכָתֹב: "וְהָשִׁיב
אֶת שְׁבוּתֶךָ", רְבוּתֵינוּ לְמַדּוֹ מִכָּאן כְּבִיכּוֹל שֶׁהַשְׂכִּינָה שְׂרוּיָה
עִם יִשְׂרָאֵל בְּצֶרֶת גְּלוּתָם, וְכִשְׁנִגְאֲלִין הַכְּתִיב גְּאֻלָּה לְעַצְמוֹ,
שֶׁהוּא יָשׁוּב עִמָּהֶם. וְעוֹד יֵשׁ לְפָרֵשׁ שְׁגָדוֹל יוֹם קְבוּץ גְּלִיּוֹת
וּבִקְשֵׁי, כְּאֵלּוּ הוּא עֲצֻמוֹ צָרִיךְ לִהְיוֹת אוֹחֵז בִּידָיו מִמֶּשׁ אִישׁ
אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, כְּעֵנִין שְׁנֵאֶמֶר (ישעיה כז, יב): "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד
אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וְאַף בְּגִלְיֹת שְׁאֵר הָאֲמוֹת מְצִינוּ כֵּן (ירמיהו
מח מז): "וְיִשְׁבַּתִּי אֶת שְׁבוּת בְּנֵי עַמּוֹן":

(ד) אִם־יְהִיֶּה גִדְחֶךָ בְּקֻצָּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ:

ד אִם יְהוֹן גְּלוּתֶךָ,
בְּסִיפֵי שְׁמַיָּא מִתַּמָּן,
יִכְנָשְׁנֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
וּמִתַּמָּן, יִקְרִבְנֶךָ.

(ה) וְהִבִּיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָּךָ וְהִרְבָּךָ
מֵאֲבֹתֶיךָ:

ה וְיַעֲלִילְנֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
לְאַרְעָא דִּירִיתוֹ אֲבֹהֶתְךָ
וְתִירְתָּהּ; וְיִוְטִיב לָךְ
וְיִסְגִּינֶךָ, מֵאֲבֹהֶתְךָ.

(ו) וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּב זִרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ:

ו וְיַעֲדִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ יֵת
טַפְּשׁוֹת לִבְךָ, וְיֵת
טַפְּשׁוֹת לִבָּא דְּבְנֶךָ;
לְמַרְחָם יֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ
בְּדִיל חַיָּךְ.